

SKLÁDANKA - Nedvědi

©:

Tak od dneška **A** vím, jak zavíráš **Hm** oči, když pusů ti **A** dávám,
jak otáčíš hlavu, všechno už **Hm** víš, to, co bych ch **A** těl,
snad se mi **E** zdáš, nebo nechápu nic,
snad jsem jen **F#mi** blázen, co chtěl bych **D** víc,
ty můj **A** vánku, skládanko **Hm** hezká z kouzelných ch **E** vil.

Do závěsů **A** nutí se den **Hm** a my máme **A** půlnoc,
cítím tvůj dech a trochu se **Hm** bráním hladit tě **A** víc,
poprvé **E** blízko, blízko tě mám
a tvoje **F#mi** tvář je plná stop **D** mých,
začnu **A** se bát, jestli to **Hm** moje rád ti neublí **E** ží.

A už se mi **A** stýská, pitomej **Hm** čas, už mu **A** síš jít,
uklidím okurky, polštáře, na **Hm** posled pusů ti **A** dám,
ruce si **E** chvíli nebudu mýt,
pel z tvo **F#mi** jí kůže nechci si **D** vzít,
tak za **A** se zítra, ty můj **Hm** vánku milova **E** ný.

©

Milovaná ...